

School Schrift

Naam **VPRO**

Onderwerp **SPLEEN**

Klas **52**

Radio Programma Administratie

GRAMMOFOONPLATENPROGRAMMA

Dag :zondag
 Datum:25 september 1983
 Tijd: 14.00 - 16.00 uur

Titel: SPLEEN

Nr.	Titel plaat en naam uitvoerende(n)	Komponist	tijd	plaatmarn en nummer of eigen opname
4.02	<u>cover van de week</u>			
.	Jungle line/Joni Mitchell	J.Mitchell	3'30	Asylum Rec.AS 53018
.	Jungle line/Thomas Dolby	J.Mitchell	3'30	Venice in Peril Rec. VIPS 105
4.10	<u>Nieuwlichters</u>			
.	Stigma/A popular history of signs	Jarman/Scammell	4'30	Jungle Rec.JUNG 6
.	Shine/play Dead	Smith/Hickson/Green	3'40	Situations SIT 28
.	Release the Grip/Hula	Hula	4'10	Red Rhino Rec.RED 35
.	Favourite Sister/Marc Riley	Riley/Scanlan	4'00	In-tape it 001
4.30	<u>Spleenconcert</u>			
.	Big Blow/Manga Bolo/Soul Makossa/Nigil	Manu Dibango	30'00	eigen opnamen
.	Bane/Afric sana frique/Waka Juju			
5.02	<u>Hier en gunder</u>			
.	La Takzebi/Mohamed Abdel Wahab	M.A.Wahab	4'00	Soutelphan Rec 03GSTP
.	Amal Ayati/Om Kalsoum	Kamel/Wahab	6'00	Horizon Musk SC 22105
5.10	<u>Special SPK</u>			
0.	walking on dead steps		3'00	eigen opname
1.	Metal Field		3'00	eigen opnamen
5.30	<u>Parels</u>			
2.	Fools/Depeche Mode	A.Wilder	7'40	Mute 12BONG 4
3.	Artic Death/Virginia Astley	Astley	3'00	Crepuscles TWI 194
4.	Go away/Strawberry Switchblade	McDowell/Bryson	2'45	HAPS 001
5.	Vendetta/Sad lovers and giants	Blanchard/Allard	4'40	Chime 003
6.	Bedward the Flying Preacher/Singers and players with Prince FAR I	M.Williams	4'35	On U sound LP 23
5.55	<u>Parel van de week</u>			
7.	Wat is dit/Sammie america's Mam	S.A.Mam	4'11	Pre-release
			96'11	

A POPULAR HISTORY OF SIGNS

Zoals we al eens eerder vermeldden is het onlangs in de Rotterdamse Doelen georganiseerde Pandora's Music Box-festival een navolging van het Engelse Futurama, een festival dat j.l. 17 en 18 september plaatsvond in de Queens Hall in Leeds; voor de vijfde keer alweer, en misschien wel voor het laatst, omdat er ieder jaar weer verlies wordt geleden. De bedoeling van het festival is een overzicht te geven van de laatste ontwikkelingen in de popmuziek, waarbij veel nieuwe groepen optreden, die vanwege hun nog onbekende status niet zoveel mensen trekken. Men heeft daar dit jaar iets aan proberen te doen door de Bay City Rollers te programmeren. Deze teenyboppergroep uit de jaren 70 zou voor de nodige voorpubliciteit moeten zorgen, ook al wordt de geloofwaardigheid van zo'n festival hierdoor misschien wel enigszins aangetast. Maar goed, er traden ook een heleboel nieuwe interessante groepen op, waaronder A Popular History of Signs, bestaande uit Andrew Jarman-b-voc, Peter Scammell-synth en Paul Clarke-perc. Op Jungle Records (JUNG 6, import) verscheen zojuist hun eerste 12" met de tracks "If she was", "Stigma" (wat we draaiden) en "Guernica". Ene Graham Pain-ting speelde op de plaat mee (g-perc-vocals). Eerder verscheen van deze groep een tweetal singles, te weten "Crowds"/"Crossing the Border" en "Justice not Vengeance"/"Possession", beide op Melodia Records.

PLAY DEAD

Ook deze groep was te zien op Futurama. Wij draaiden van hun zojuist verschenen 12" het titelnummer "Shine". De andere nummers op deze Situation 2-plaat (SIT 28T, import) zijn "Promise" en "Gaze". Evenals A Popular History of Signs nam deze groep op in de Nagasaki Studio's met producer/engineer Roy Rowland en het geluid van beide groepen ontloopt elkaar dan ook niet veel. Vandaar dat we ze achter elkaar lieten horen. Ook van Play Dead zijn 2 eerdere singles bekend: "Poison Tales a Hold"/"Introduction" en "T.V. Eye"/"Final Epitaph" op Fresh Records. We zijn benieuwd wat er nog meer uit deze Nagasaki-bron zal gaan vloeien.

Hoesillustraties
Popular History of
Signs (boven) en
Play Dead (onder).

DEPECHE MODE

In Spleen 48 lieten we een nummer horen van de derde -en verre- weg beste- elpee van dit synthesizerkwartet "Construction Time Again". Zojuist verscheen er in Engeland een 12" met nog weer nieuwer materiaal: een remix van het nummer "Love in Itself"(3), een geheel nieuwe opname van "Love in Itself"(4) en het nummer dat we in deze Spleen draaiden: "Fools (bigger)", dat ruim 7 minuten duurt. "Love in Itself (4)" werd gespeeld met gitaar en piano in de hoofdrol, waardoor een heel ander geluid van de groep ontstond; een grapje. Ook deze nieuwe 12" verscheen weer op Mute (12 BONG 4, import), het label waar de groep tot op heden alle platen voor maakte, zonder een kontrakt met dit label van Daniel Miller ooit te hebben getekend.

SAD LOVERS & GIANTS

Een regelmatig terugkerende naam in Spleen. In Spleen 33 deed deze Engelse band een voortreffelijk live optreden bij ons in de studio, in Spleen 46 lieten we als voorproefje het nummer "Man of Straw" van hun nieuwe 12" horen (die

nog altijd niet uitgekomen is!), in Spleen 50 draaiden we in de "konsert-salade" het nummer "Imagination" dat we nog hadden liggen en in deze Spleen weerklonk een voorproefje van de volgende (tweede) elpee van de groep, die over ruim een maand zal uitkomen. Deze elpee gaat "Feeding the Flame" heten (Chime 0003, import) en bevat de volgende nummers: "Big Tracks Little Tracks"/"On Another Day"/"Sleep is for Everyone"/"Vendetta"(wat we draaiden, een prachtig sfeervol nummer)/"Man of Straw"/"Strange Orchard"/"Burning Beaches"/"Your Skin and Mine"/"In Flux". Hoewel je in Engeland weinig of niets over deze groep hoort of lezen kunt, maken ze prachtige muziek. Wie weet zal deze nieuwe elpee ook in het thuisland voor de nodige erkenning gaan zorgen.

HULA

Vorige week draaiden we al iets van de elpee "Cut from Inside" van deze voortreffelijke nieuwe groep. Deze week daarom nog een nummer: "Release the Grip". Zie verder Spleenmagazine 51.

Sad Lovers and Giants

SAMMIE AMERICA'S MAM

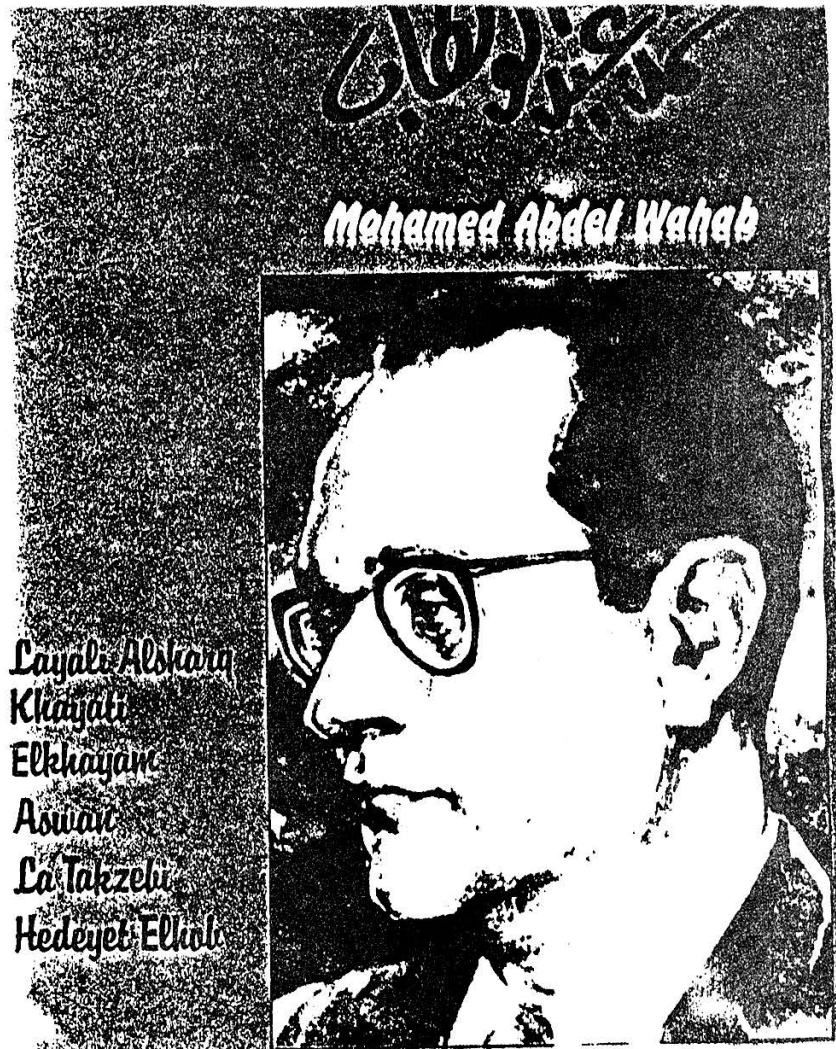
Eigenlijk had de elpee deze week uit moeten zijn, maar de release is nog een weekje uitgesteld. Daarom voor de tweede keer in Spleen een voorproefje (na in Spleen 50 met het nummer "You're the other Side") middels de hit in spé "Wat is dit", het enige Nederlandstalige nummer van de elpee "MAM" op het Wereld Rekord label (via EMI), geproduceerd door Hennie Vrieten van Doe Maar. Dit zijn de nummers op deze elpee: "Pull to the Earth"/"You're the other Side"/"Life is Life"/"Your World Far World"/"Find a Form"/"It's not"/"The Stockhausen Sound"/"It's slipping away" en "Wat is Dit". Voor uitgebreide informatie rond de groep zie Spleenmagazine 48 pag 4. Het is nog niet duidelijk wanneer er een single van deze elpee zal uitkomen, maar wel staat vast dat "Wat is dit" hiervoor het meest in aanmerking komt. De komplette tekst bestaat uit de frase "Wat is dit, ik kan er niets mee doen" en het steekt op voortreffelijke wijze de draak met de Nederlandstalige popmuziek die nog altijd zo welig tiert in ons landje, al weten we natuurlijk niet zeker of de groep het zo bedoeld heeft. Overigens wordt met de elpee ook nog een musicassette-truc uitgehaald: op de emcee van de plaat staat één nummer meer, n.l. "Die verblindende duidelijkheid", een instrumental die ook tijdens het live-optreden in Spleen 48 te horen was.

PRINCE FAR I

Op 15 september viel er op Jamaica alweer een slachtoffer onder de reggaesterren, vlak nadat enkele weken geleden Michael Smith door steniging om het leven kwam. Michael Williams, veel beter bekend als Prince Far I, overleed aan schotwonden nadat onbekenden zijn huis binnendrongen, waarbij ook zijn vrouw gewond raakte. In de politieke waanzin die momenteel op Jamaica heerst in verband met de komende verkiezingen begaan de Jamaicanen steeds meer broedermoorden, want zo zouden deze afslachtingen eigenlijk genoemd moeten worden. Prince Far I stond met zijn rauwe stemgeluid bekend als de Louis Armstrong van de reggae. In 1976 maakte hij met Joe Gibbs furore - ook tijdens verkiezingen - middels de single "Heavy Manners", die als slogan werd gebruikt. Hij begon zijn carrière in het begin van de jaren '70, en hij veel onder de naam King Cry Cry werkte. Later kwam hij onder kontrakt bij het Engelse Virgin label, waardoor hij ook in Engeland veel en succesvol opereerde, ook als toaster/deejay. Ook werkte hij met Adrian Sherwood van On-U Sounds, en het nummer dat we lieten horen komt dan ook van de laatste On-U Sounds elpee van de Singers & Players (ON-U LP 23), getiteld "Staggering Heights": "Bedward the Flying Preacher". Er verschenen ook elpees van Prince Far I op het Trojan label, en op zijn eigen label Cry Tough. Zijn mooiste elpee is nog altijd "Under Heavy Manners" op Joe Gibbs DSR 2913/14, uit 1976. Verder zijn de "Cry Tough Dub Encounter" - elpees zeer de moeite waard. Een mooie Virgin-elpee is "Longlife" (Frontline-Virgin 1021) uit 1978.

Sammie America's MAM met Antoine Kroes, Pieter Bon, Sammie en Mark v. Woerkom

OM KALSOU

De grande dame van de arabische muziek overleed een jaar of zes, zeven geleden. Bij haar begrafenis waren meer dan 5 miljoen mensen op de been (en dat kostte weer drie mensen het leven).

Hoe oud ze nu precies geworden is weet niemand. Men weet dat ze haar eerste studio-opname maakte in 1926, met alle opwinding daar om heen. Het was in die tijd onmogelijk voor een arabische vrouw om en publiek te zingen.

Toen zij ook nog 'Les Chansons Eternels' van Wahab ging vertolken brak er een golf van verontwaardiging los. Liefdesliederen, hoewel zeer kuis, over bloemetjes, de maan en de wind, door een vrouw gezongen dat ging te ver. Het publiek echter ging volledig uit zijn bolletje, en niet alleen thuis in Egypte. Ze heeft opgetreden in de Royal Albert Hall in Londen en in het Olympia in Parijs is ze zelfs, in de 50er en 60er jaren heel vaak teruggekomen. Overall werden van haar optredens opnamen gemaakt die dan op plaat of cassette uitkwamen. Onmogelijk om van deze dijk van een zangeres een diskografie te geven. Toevallig ontdekten we verleden week dat plaathandelaar Pastor in de Barteljorisstraat in Haarlem er wel 62 in voorraad heeft (verschillende!) We zullen er nog eens een paar bij hem gaan kopen, dan horen jullie het wel.

MANU DIBANGO

Een van de alltime greatest van de afrikaanse muziek scene was ook vertegenwoordigd op het African Music Festival j.l. 20 augustus in het DHC-stadion te Delft.

De heer Dibango woont reeds jaren in Parijs en reist de hele wereld af voor een select kennerspubliek.

Door de mondiale invloed die hij tijdens zijn reizen ondervindt (hij neemt ook van over de hele wereld muzikanten mee om in zijn band te spelen), heeft hij een cosmopolitain geluid ontwikkeld. Vandaar dat hij voor onze 'beschaafde' oren nogal toegankelijk is.

Een discografie geven van Manu Dibango is schier ondoenlijk. Hij heeft zoveel platen gemaakt, en er is zoveel alleen maar in Afrika, of zelfs alleen maar in zijn vaderland Cameroen te koop dat het ook weinig zin heeft. Ga naar een speciaal zaak en kijk in de bak 'Afrika' onder de letter D. En verder hebben wij in de loop der jaren nogal eens een Dibango plaat gevonden voor een paar piek in zo'n uitverkoopbak in een groot warenhuis.

Maar let wel op, 'n aantal van de platen die Manu gemaakt heeft zijn in het genre 'na Elven', van die zwoele laid-back muziek. Veel afrikaanse artiesten hebben jaren lang gedacht dat wij op dat soort muziek vielen (Dat zal ze wel wijs gemaakt zijn door enge nachtclub-impressarios). African Voodoo is een LP die daar een mooi voorbeeld van is.

Na afloop van het concert spraken we nog even met de man. Hij vertelde dat zijn beste vrienden onder de collegas zijn: Ebenezer-Chief Commander-Obeye en Fela Anikulapo Kuti. Over de laatste maakt hij zich een beetje bezorgd na de verkiezingen in Nigeria want in de uitslagen kwam zijn naam nooit voor, terwijl hij toch presidents-kandidaat was. En oppositieleden lopen in sommige afrikaanse landen grote risico's.

Verder is Manu Dibango erg blij met de plotselinge aandacht voor zijn muziek vanuit de pophoek. Hij had het al een beetje zien aankomen. De reggae was ondertussen wel helemaal uitgemolken, en dan gaat men naar een alternatief zoeken. Onze afrikaanse rithmes bieden veel, dus dat is wel logisch.

Manu besloot het gesprek op uiterst charmante wijze; hij bood onze Marjoke een bloemetje uit de DHC-voetbalkantine aan.

HIER EN GUNDER

Mohamed Abdel Wahab en Om Kalsoum oftewel de crème de la crème van Egypte.

Professor M. Abdel Wahab is geboren in 1910 in de provincie Al Kabir in de buurt van Caïro, waar zijn vader en oom belangrijke priesters waren.

In 1919 begon hij te zingen in een groep. Hij studeerde aan het Nationaal Conservatorium te Caïro. In de dertiger jaren werd hij een van de belangrijkste luitspelers van Egypte. In 1933 componeerde hij zijn eerste filmmuziek bij de film Al Bardat. Daarna volgden tientallen films.

De meeste platen van Wahab verschenen voor de tweede wereldoorlog op 78 toeren. Tegenwoordig noemen we zo'n muzikant als Wahab een studiomuzikant; hij heeft nooit op een podium gestaan.

Bekend zijn: 'Les Chansons Eternels', liefdesliederen waar Om Kalsoum er veel van vertolkt heeft.

Veel arabische muzikanten zijn door hem beïnvloed. Mohamed Abdel Wahab was degene die de cello, de bas en de gitaar invoerde in de arabische muziek. Hij liet zich vooral leiden door de russische en italiaanse muziek uit het begin van deze eeuw.

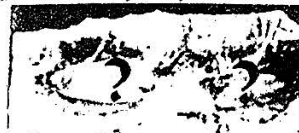
MARC RILEY:

Marc Riley is een muzikant uit Engeland die een groot aantal jaren in de formatie The Fall speelde. In die band nam hij voornamelijk de gitaar partijen voor zijn rekening en af en toe speelde hij piano. Ook deed hij veel zang in die band, samen met de andere zanger Mark E. Smith die tevens de belangrijkste man was in The Fall. Marc Riley deed dan ook meestal de tweede stem. Van Marc Riley is enige tijd geleden een solo-single uitgekomen, waarvan we "Favourite Sister" lieten horen.

S.P.K.

In Spleen34 draaiden we "Another Dark Age" van de toen net verschenen twelvé inch "Dekompositiones". Wel, ter gelegenheid van het feit dat S.P.K. ook optrad tijdens het Pandora's Music Box festival, dat we, in samenwerking met de VARA, in zijn geheel opnamen, maakten we een interview met ze en een deel daarvan kon je in deze aflevering van Spleen horen. De band komt oorspronkelijk uit Sidney, Australië en bestaat nu uit Graeme Green die vroeger psychiatrisch verpleger was. Ook is er Sinan, zij komt uit China en zingt. S.P.K. kent verder eigenlijk geen vaste bezetting, het is nogal afhankelijk van het land waar zij opereren en wie er als vrienden of gewoon als gastmuzikanten meespelen. S.P.K. staat voor verschillende namen, zoals bijvoorbeeld het volgende rijtje aantoont; Sozialistisches Patienten Kollektiev, Surgikal Penis Klinik, System Planning Korporation en de laatste tijd vooral als SepPuKu, het Japanse woord voor rituele zelfdoding. S.P.K. probeert min of meer om de vier maanden hun muzikale concept te veranderen en daarmee ook hun naam. Over het algemeen is hun muziek van een zeer zwaar en experimenteel karakter, maar de laatste tijd is hun muziek wat toegankelijker aan het worden, dit mede door het gebruik van een sequencer. Ze maakten in de

Op deze single word hij o.a. bijgestaan door Steve Hanley op bass en Craig Scanlan op guitar en Craig hielp ook bij het produceren van deze single. Steve Hanley en Craig Scanlan speelden ook allebei in The Fall. Het andere nummer van de single heet "Carry Mi Card" (Daft Head)". Deze single is uitgebracht op het nog jonge 'In Tape label (In Tape Records IT-001-Red Rhino-1983).

loop der tijd een groot aantal cassettes, verschillende elpees en hun eerste single "Mekano/Slogun" verscheen op het Engelse Industrial label (IR.0011-1979). S.P.K. live is eigenlijk meer een performance dan dat je kunt spreken van een concert. Dit wordt ook duidelijk tot uitdrukking gebracht op de verschillende video-cassettes die ze maakten, o.a. op "August Despair" dat ze op hun eigen 'Twin Vision' label uitgebracht hebben. S.P.K. werkte ook samen met andere experimentele of avant-garde achtige groepen, zoals Throbbing Gristle uit Engeland en de Amerikaanse formatie Factrix en Monte Cazazza. Op het ogenblik is S.P.K. erg geïnteresseerd in Gregoriaanse gezangen, omdat daar erg makkelijk met allerlei instrumenten op in te spelen valt. Tijdens de uitzending van deze special rond S.P.K. kon je luisteren naar de opnames van het Pandora festival je hoorde met namen: "Walking On Dead Steps", "Metal Field" en "The Kill". Tot zover over S.P.K. als je meer wilt weten kun je ook nog even het Spleen-magazine nr.34 lezen. Een andere keer maken we een discografie.

VIRGINIA ASTLEY:

Van de Engelse dame Virginia Astley kwam + twee maanden geleden de elpee "From Gardens Where We Feel Secure" uit. Dit was een plaat die voornamelijk gevuld was met zeer softe en minimale muziek, waarbij ze gebruik maakte van geluiden die je in tuinen of bossen, kortom in de natuur tegenkomt. Deze geluiden werden aangevuld door hele lichte piano klanken en haar zachte stem. Nu is er vlak na de hier boven genoemde elpee, alweer een album uitgebracht van de klassiek geschoolde Virginia Astley met de titel "Promise Nothing". Op deze elpee staan nummers die duidelijker de kant van de moderne popmuziek uitgaan. Je kon dit dan ook zelf constateren in het nummer "Arctic Death" dat we draaiden. Virginia Astley is een muzikante die zoveel mogelijk de instrumenten die ze wil gebruiken zelf bespeelt. Hou haar maar in de gaten, je zult zeker meer van haar horen in de toekomst. De overige nummers op de elpee "Promise Nothing" zijn; "We Will Meet Them Again", "Angel Crying", "Sanctus", "Love's A Lonely Place To Be", "Soaring", "Futility", "A Summer Long Since Passed" en "It's Too Hot To Sleep".

STRAWBERRY SWITCHBLADE:

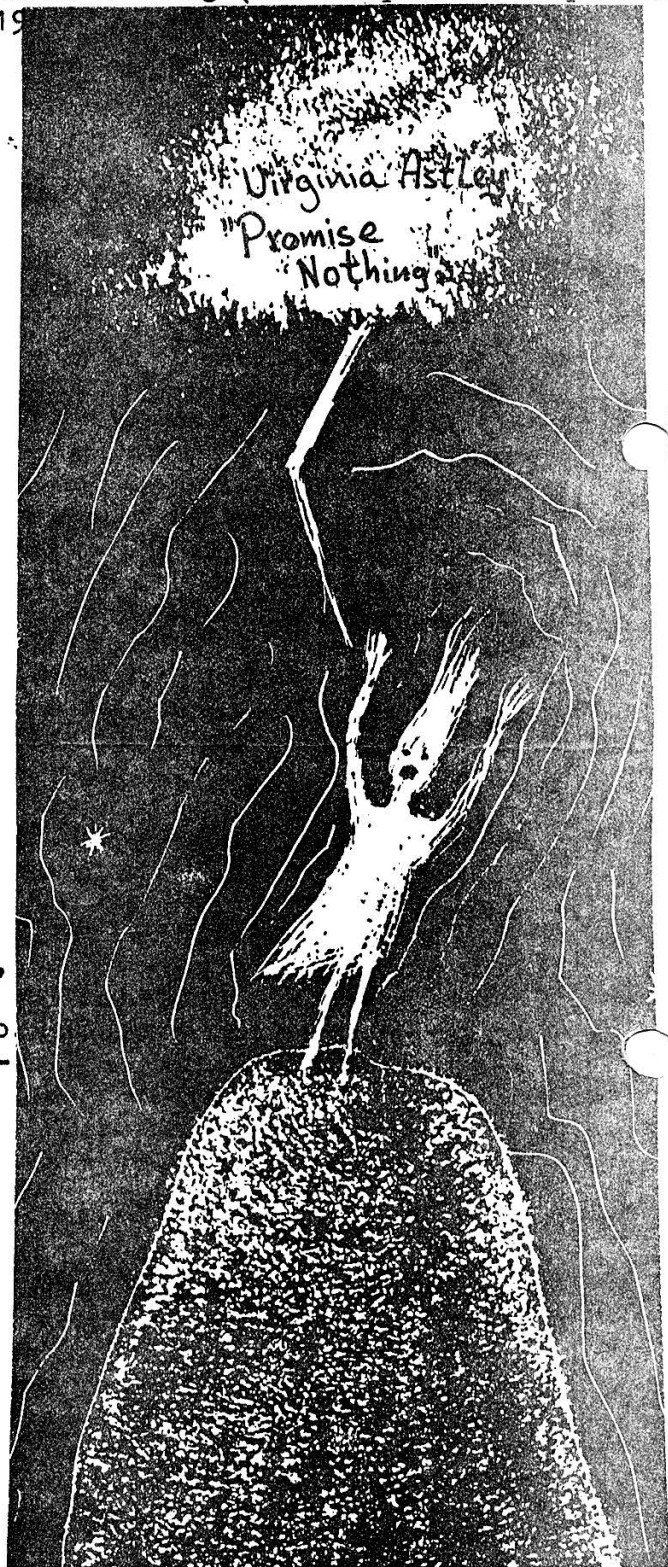
De Strawberry Switchblade is een nieuw Engels duo waarvan onlangs een eerste single is verschenen. Het duo bestaat uit de dames Rose McDowall en Jill Bryson en op deze single worden zij geholpen door Mark Bedford, bass, D.M. Woodgate, drums, Roddy Frame, guitar, Kate St. John, oboe, Adam Harding, French horn en Nicky Holland, piano. Nicky maakte tevens de horn en oboe arrangementen. Het geheel werd geproduceerd door het duo David Balfe en Bill Drummond. Het nummer dat je hoorde heette "Go Away" en de andere kant heet "Trees And Flowers". (Ninety-two Happy Customers Records H.A. P.S.001-1983).

COVER V/D WEEK:

Voor de Cover v/d Week gebruikten we deze keer Joni Mitchell's nummer "Jungle Line" van haar, in 1975 verschenen, album "The Hissing Of Summer Lawns" (Elektra/Asylum Records 7 ES-1051). Dit was het eerste album waarmee de uit Canada afkomstige Joni Mitchell uit de folk hoek stapte en wat meer jazzy achtige paden ging betreden. De andere versie van het mooie "Jungle Line" was een interpretatie die de inmiddels wel bekende Thomas Dolby er van maakte. Het nummer is als b-kant toegevoegd aan Dolby's

VIRGINIA ASTLEY (Vervolg):

- 12" "Love's A Lonely Place To Be"/"A Summer Long Since Passed"/"It's Too Hot To Sleep"/"Soaring" (Why Fi Records WFIT.001-1982).
lp "From Gardens Where We Feel Secure" (Happy Valley Records HA.001-1983)
"Promise Nothing" (Les Disques Du Crépescul TWI.19)

wereld hit "She Blinded Me With Science" en wel aan de single uitvoering (Venice In Peril Records V.I.P.S.-105 E.M.I. Records 1983).